

det modsatte er Tilfældet. Kommissionen har ofret megen Tid og Umage paa at komme bort fra udenlandske Ord og finde danske Benævnelser i Stedet, men det er ikke nemt helt at komme bort fra Fremmedord, ja, det er næsten umuligt. Jeg kan nu heller ikke tro, at den højtærede Finansminister egentlig mener det saa slemt med sin Fordømmelse af Kommissionens Arbejde paa dette Omraade, det er vist nærmest et Lune af Finansministeren. Thi Finansministeren, Europæeren, som man har kaldt ham, er dog vist ikke saa bange for udenlandske Betegnelser, som han her lader til. Den højtærede Minister ankede særlig over Betegnelserne Rektor, Lektor og Adjunkt, men hvis vi nu var kommet med et Forslag om at forandre den ret gængse Betegnelse Adjunkt til det, som det egentlig skulde hedde paa Dansk, Hjælpelærer, er jeg dog bange for, at Finansministeren vilde have talt om denne mærkværdige Kommission, som havde siddet og været saa bange for udenlandske Betegnelser, at den havde forandret et saa gængs Ord som Adjunkt til slet og ret Hjælpelærer.

Selve Lovforslaget er, som naturligvis alle ærede Medlemmer er paa det rene med, et Kompromisforslag, og har selvfølgelig derfor den samme Svaghed, som alle Kompromisser har, at ingen i Grunden er helt tilfreds med det. I Kommissionen har man imidlertid været klar over, at skulde vi naa til et Resultat, som der var Udsigt til at faa gennemført, var det nødvendigt, at der i alt Fald paa de væsentligste Punkter opnaaedes Enighed. Som den ærede foregaaende Taler allerede har gjort opmærksom paa, er der paa to væsentlige Punkter ikke opnaaet Enighed, nemlig angaaende Princippet: lige Løn for lige Arbejde og angaaende Systemet: bevægelig Løn. Princippet: lige Løn for lige Arbejde har mit Parti sluttet sig til enstemmigt. Nogen Betænkelse havde vi ved det, idet vi var bange for, at naar det blev gennemført, vilde man rundt omkring i Administrationen indskrænke det kvindelige Personale og tage Mænd i Stedet, og hvis det skulde ske i højere Grad, vilde Kvinderne jo ikke være tjente dermed. Kvindernes Repræsentanter har imidlertid selv erklæret sig for Princippet, og da Socialdemokratiet altid har støttet det og gennemført det, hvor vi kunde gennemføre det, har vi enstemmigt sluttet os dertil. Den bevægelige Løn har mit Parti derimod altid været imod, ogsaa i 1908, da der var megen Tale om dette

Systems Indførelse. Efter min Mening har Kommissionen ofret alt for megen Tid paa dette Spørgsmaal, ja, jeg kan gerne sige, at dens Arbejde ligefrem stod i Stampe, saa længe vi ikke havde faaet smidt dette Begreb bort. Først da vi blev enige om at fordømme Systemet, kom der Fart i Kommissionsarbejdet, og saa blev vi da enige om dette Kompromis med et bevægeligt Dyrtdstillæg, og som det allerede er bemærket, og som De vil have lagt Mærke til, man kom tillige til det Kompromis, at man dels skulde have et Dyrtdstillæg og dels det saakaldte Konjunkturtillæg og endelig et Stedstillæg som Dele af den samlede Løn. Den højtærede Finansminister kunde heller ikke lide Ordet Konjunkturtillæg. Jeg kan betro den højtærede Finansminister, at der er vistnok heller ikke et eneste af Kommissionens Medlemmer, som kan lide det Udtryk. Naar vi desuagtet valgte det, var det, fordi vi ikke kunde finde noget bedre, og Kommissionen vilde sikkert være den højtærede Finansminister overordentlig taknemmelig, hvis han kunde finde et bedre Udtryk. Men altsaa, disse mange forskellige Dele skulde fremtidig udgøre den samlede Løn for Tjenestemændene.

Hvis ikke vi var kommet til dette Kompromis, kunde det Lovforslag, som nu ligger paa Tingets Bord, neppe være fremkommet og langt fra i den Skikkelse, det nu har, idet det havde vist sig ganske umuligt for Kommissionen at finde et Forslag, som alle kunde give Tilslutning. Paa den ene Side havde vi at kæmpe imod Tjenestemændene, som forlangte en ordentlig, tidssvarende Løn, og paa den anden Side Partiet Venstre, som forlangte, at naar man gik med til en god, tidssvarende Løn, hvad Partiet Venstre hele Tiden har erklæret sig villigt til, skete det for Venstres Vedkommende kun under den Forudsætning, at denne Løn kunde nedsættes igen, forsaavidt Konjunkturerne gik ned og Dyrtden holdt op. Det var disse to Ting, vi skulde balancere imellem, og det lykkedes os ved dette Kompromisforslag om at sammensætte Tjenestemændenes Løn af disse mange forskellige Dele, som Lønnen bestaar af.

Dette har nu forvirret en Del af Tjenestemændene, og de siger: Hvad nytter det med Dyrtdstillæget, det kan jo høre op? de siger noget lignende om Konjunkturtillæget, thi det hører ogsaa op; der staar udtrykkelig, at det skal høre op allerede den 1. April 1921, og man siger om Stedstillæget: Ja, hvad hjælper det dels dem,